

www.martinus.hu

Martinus

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

III. évfolyam 6. szám

2010. június

ára: 100 Ft

**Jézusom, vond magadhoz
a buzgó és nemes ifjú lelkeket,
hogy tanítványaiddá
és segítőiddé váljanak.**

Könyvajánló – Úton hazafelé

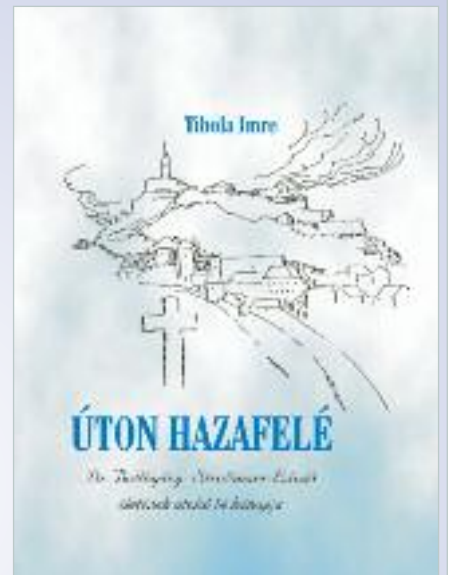
Mátyás Zsófia

A Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó gondozásában megjelent Tibola Imre Úton hazafelé című könyvének átdolgozott kiadása. A szerző Boldog Batthyány-Strattmann László életének utolsó, súlyos betegségben töltött 14 hónapjáról számol be Batthyány László Blanka nevű leányának naplói alapján.

Dr. Batthyány-Strattmann László (1870-1931) korának kiemelkedő egyénisége: hercegi rangja ellenére polgári foglalkozást választott magának, s életét a szegények gyógyításának szentelte. Az orvosi egyetem elvégzését követően magánkórházat nyitott Köpcsényben, később pedig körmendi kastélyában. A „szegények orvosa”, aki „orvos volt a hercegek között, és herceg az orvosok között” fiatalon, hosszú szenvedés után hunyt el 1931-ben. Blanka naplójában beszámol édesapja életének utolsó, legnehezebb időszakáról, ugyanakkor ír a nagybeteg lelkének békéjéről is. Batthyány-Strattmann László még halálos ágyán is alkot: verseket és mély erkölcsi tanítást hordozó történeteket mond el lányának, aki szorgalmasan jegyzeteli édesapja történeteit, amelyek szintén olvashatók e könyvben.

Dr. Batthyány-Strattmann Lászlót sokan már életében szentként tisztelték. Boldoggá avatási eljárását 1944-ben indították el, a folyamat azonban a háború után hosszabb időre megszakadt, majd 1987-től folytatódott tovább a Kismartoni (Eisenstadt) és a Szombathelyi Egyházmegye közreműködésével. A boldoggá avatásra végül 2003. március 23-án került sor.

A 76 oldalas kiadvány 600 Ft-os áron megrendelhető a 94/513-191-es telefonszámon, az info@martinuskiado.hu e-mail címen és a www.martinuskiado.hu webáruházban, illetve személyesen is megvásárolható a Püspöki Palota portáján.

Tartalomjegyzék

- 2. oldal** Könyvajánló – Úton hazafelé
- 3. oldal** A Papság éve 2009-2010
- 4. oldal** Egyházunk – Mondjatok áldást!
- 5-8. oldal** Életképek – A plébániák hétköznapijai
- 9. oldal** Fellendülőben – Bemutatkozik a Zalalövői Plébánia
- 10. oldal** A papi hivatás hullámai mossák tisztára az emberiség partjait...
Istennel nagy dolgokat viszünk végbe
- 11. oldal** Gyümölcstők a megszentelődés, célotok az örök élet;
Csúcs és Forrás – A szentáldozás szertartása
- 12. oldal** Gyerekek – P. Bíró Ferenc jezsuita atya, Jézus Szíve apostola;
Jézus Szíve minden szív királya és központja
- 13. oldal** Család – Mit jelentett, mit adott számunkra a Papság éve?
- 14. oldal** A lelkipásztor és a nyáj – Gondolatok a Papság évről
- 15. oldal** Lemezajánló – Csendzenék; Fókuszban; Humor

4. oldal – Fatimában járt a pápa

Főszerkesztő: Kürnyek Róbert **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás **Szerkesztők:** Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Marx Anna, Mátyás Zsófia, Paksa Balázs
Nyomdai munkák: Print Invest Magyarország Kft. **Felelős vezető:** Ványik László
Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó 9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.,
 Telefon: 94/513-191, E-mail: info@martinuskiado.hu, Internet: www.martinuskiado.hu
Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató **ISSN 2060-145X** **Címlapfotó:** Kovács Gergő Vilmos

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. A kiadvány újrahasznosított papírra készült.

A Papság éve 2009-2010

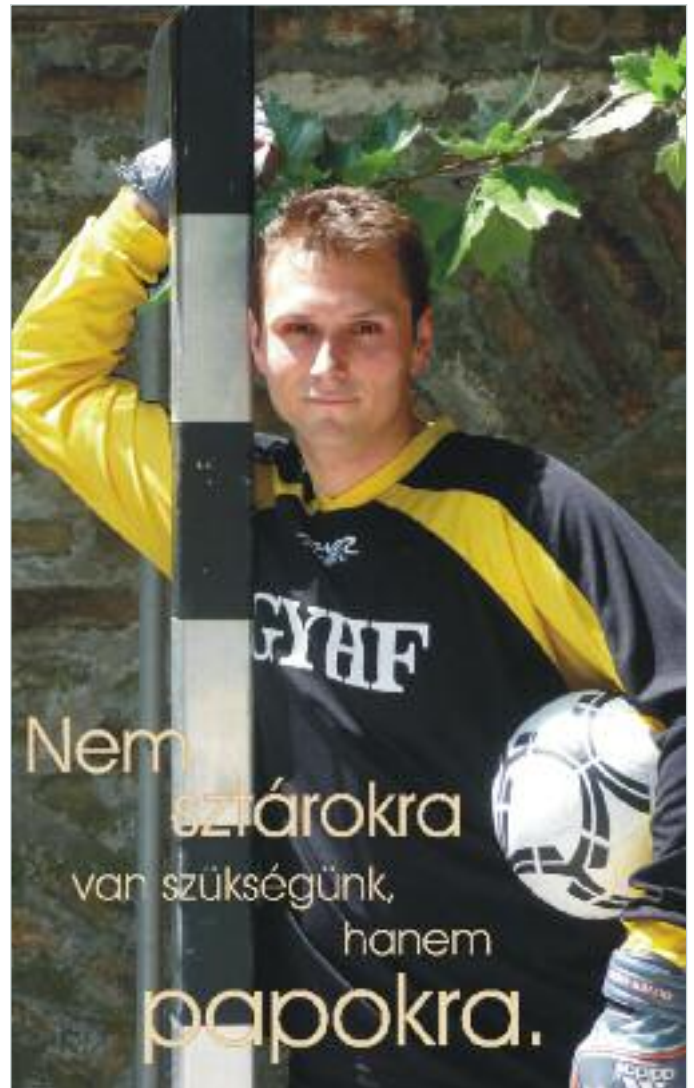
Tekliás Tamás

Szentatyánk, XVI. Benedek pápa Jézus Szentséges Szívének főünnepén, 2009. június 19-én nyitotta meg a Papság évét, amelyet az ars-i plébános, Vianney Szent János halálának 150. évfordulója alkalmából hirdetett meg.

Az elmúlt egy esztendő alatt számtalan nemzetközi, magyarországi, egyházmegyei és egyházközi rendezvényen ismerhettük és hallgathattuk meg lelkipásztorok és hívő világiak gondolatait, szavait e papoknak szentelt évvel kapcsolatban. A különféle előadásokon és konferenciákon túl Egyházmegyénkben a szentmisék keretében rendszeresen – az idei Egyházmegyei Zarándoklatunk helyszínén, Búcsúszentlászlón pedig több mint 2500-an – imádkoztunk együtt papjainkért és új papi hivatásokért.

Az elmúlt időszakban a Martinus is előtérbe helyezte a szolgáló papság bemutatását. Tavaly júniusban indult az a kampányunk, amellyel szerettük volna olvasóink figyelmét a papi szolgálatra irányítani. Kezdeményezésünk fő gondolatául a „*Nem sztárokra van szükségünk, hanem papokra*” jelmondatot választottuk. Amellett, hogy havilapunkban kiemelten foglalkoztunk a papsággal, szeptemberben kiadtuk első Martinus különszámunkat, amelyben 32 színes oldalon igyekeztünk még jobban megismertetni a Szombathelyi Egyházmegye lelkipásztorait a hívekkel. A fényképekkel gazdagon illusztrált oldalakon láthattuk őket szolgálat és imádság közben, bepillantást engedtek életük egy-egy vidámabb pillanataiba, sőt még féltve őrzött gyermekkori és fiatalkori fotóikat is a nagyközönség elé tárták. Megismerhettük Dr. Veres András megyéspüspök és Dr. Konkoly István nyugalmazott püspök atya életének eddig kevésbé ismert részleteit, elolvashattuk esperesek, plébánosok, káplánok és kispapok vallomásait saját hivatásukról, de lehetőséget biztosítottunk arra is, hogy a hívek papírra vessék gondolataikat arról, hogy milyenek legyenek papjaink?

A Papság éve rendkívül sok örömet és kegyelmet adott mindnyájunknak, de a sátán ebben az évben még erősebb, még koncentráltabb támadást indított Egyházunk ellen. Főpásztorunk nagycsütörtöki homíliájában így beszélt erről: „*Várható volt, hogy ebben az évben a gonosz különös módon fog fellépni a papsággal szemben. Amikor a Szentatya meghirdette a Papság évét, azonnal sejteni lehetett, hogy*

súlyos támadásoknak leszünk kitéve. Nagyszerű gondolat volt a Szentatya részéről meghirdetni ezt a programot, de úgy látszik, a gonosz is ezen a területen összpontosítja támadásait.” Minden gonosz és aljas támadás ellenére fontos, hogy mindenben segítsük, és tartsunk ki lelkipásztoraink mellett.

Június 11-én lezárul a Papság éve, mi azonban ezt az évet hosszabbítsuk meg néhány nappal, és ünnepeljünk együtt a szombathelyi Székesegyházban, amikor június 19-én Dr. Veres András megyéspüspök két áldozópapot és egy diakónust szentel lelki gondozásunkra. A papoknak szentelt év hamarosan véget ér, de ne hagyjuk, hogy ajkunkon elhalkuljanak a papokért és a papi hivatásokért végzett imádság szavai: „*Áldd meg szolgáló papjainkat, és támassz új hivatásokat. Add, hogy mindig legyenek, akik neked ajándékozzák életüket, közvetítik számunkra tanításodat, bemutatják a szentmisét, és a szentségek kiszolgáltatásában mellettünk állnak életünk folyamán. Urunk Jézus Krisztus, Szűz Anyádnak, a papok és mindnyájunk Égi Édesanyjának közbenjárására ajándékozd meg hívő népedet szent papokkal.*”

„*A pap iránt tanúsított tisztelet Istennek szól.*”

(*Aranyszájú Szent János*)

Fatimában járt a pápa

Horváth István Sándor

Szentatyánk, XVI. Benedek pápa május 11. és 14. között lelkipásztori célból Portugáliában tartózkodott. A pápai út helyszínein, Lisszabonban, Portóban és Fatimában mindenütt nagy örömmel és a várakozásokat felülmúló szeretettel fogadták a Szentatyát, akit megérintett a szívélyes fogadtatás és a katolikus egyházfő melletti kiállítás. Nagy lelki élmény volt számára, hogy találkozhatott a kultúra jeles képviselőivel, valamint a szociális területen tevékenykedő egyházi és világi szervezetek vezetőivel. A négy napos út legkiemelkedőbb eseménye a Fatimában tett látogatás volt, amely hely a világ egyik leglátogatottabb Mária-szentélye. A Mária-jelenésről ismert Fatima nemcsak a portugál Egyház, hanem az egyetemes világegyház számára is jelentőségteljes helyszín.

1917. május 13-án három pásztorgyermeknek, a tízéves Lúciának, valamint két unokatestvérének, Ferencnek és Jácintának a fatimai plébániához tartozó Cova da Iria nevű helyen jelent meg egy „Asszony, aki ragyogóbb volt, mint a nap”. Mária imára buzdította a gyermekeket, és arra kérte őket, hogy minden hónap 13-án öt hónapon át jöjjenek el erre a helyre. A jelenések alkalmával a

Szűzanya imádságra és engesztelésre kérte a világot, ugyanakkor három látomásban különleges üzeneteket közölt a gyermekekkel, amelyek a „három fatimai titok” néven csak később váltak ismertté és az Egyház jövőjére vonatkoztak.

Fatimai látogatása során XVI. Benedek pápa Mária

Szeplőtelen Szívének e szavakkal ajánlotta fel az egész világ papságát:

„Szeplőtelen Anyánk, ezen a kegyelmekben gazdag helyen, ahová Fiaid Jézus, az örök és legfőbb pap szeretete hívott össze minket, mint fiakat a Fiúban és az ő papjait, anyai szívvel szeretjük magunkat, hogy hűen teljesítsük az Atya akarát. Tudatában vagyunk, hogy Jézus nélkül semmi jót nem tehetünk (vö. Jn 15,5), és csakis őáltala, ővele és őbenne leszünk a világ számára az üdvösség eszközei. Segíts, hogy Fiaid, Krisztus bennünk is megszülessen, hogy így az Egyház szent papok révén újulhasson meg, akik átalakultak annak kegyelméből, aki újjáalkot mindent.

Mostani felajánlásunk és megszentelődésünk által még mélyebb és radikálisabb módon akarunk téged befogadni, teljesen és mindörökre, emberi és papi létezésünkbe.

Jelenléted virágoztassa fel magányunk sivatagját, ragyogtassa fel a napot homályunkra, hozza el a nyugalmat a vihar után, hogy minden ember meglássa az Úr üdvösségét, akinek neve és arca Jézusé, amely mindörökre a tieddel egyesült szíveinkben tükröződik.” (Részlet a pápa felajánló imájából).

Mondjatok áldást!

Horváth István Sándor

Az utóbbi hónapokban a XVI. Benedek pápát ért méltatlan támadások ellenhatásaként világszerte szolidaritási akciók indultak. Május 16-án például Rómában több mint 200 ezer hívő gyűlt össze a Szent Péter téren, ahol „Szentatya nem vagy egyedül” és „Együtt a pápával” feliratokkal jelezték a pápa és az Egyház melletti rokonszenvet. A Szentatyáért és a vele mondott imádságban kifejezésre jut a keresztény nép szeretete és lelki közelsége XVI. Benedek és minden pap iránt. A hívek csatlakozásukkal mutatják meg hűségüket a pápa tanításához, aki egyre inkább az Evangéliumhoz való feltétel nélküli hűségre ösztönzi a keresztényeket.

Magyarországon a máriapócsi és a mátraverebély-szentkúti nemzeti kegyhelyek hívják összefogásra és a Szentatya melletti kiállításra a jó szándékú híveket. A kezdeményezéshez csatlakozók negyven napon át azzal a szándékkal gyakorolják a keresztény áldozatvállalás és

önmegtagadás szokásos eszközeit, a bűnt, az imádságot és az adakozást, hogy azt a pápáért és támadóiért ajánlják fel. A kezdeményezést igazi keresztény lelkiület jellemzi: „Ne viszonozzátok a szidalmat szidalommal, inkább mondjatok áldást.” (1Pét 3,9)

A szolidaritási kezdeményezést követően a nemzeti kegyhelyek összesítik a csatlakozók címükre eljuttatott felajánlásait és továbbítják azt Rómába, a Szentatyának.

Ballagási ünnepség a Brenner János Kollégiumban

Németh Judit / Martinus

Megható ünnepség keretében vettünk búcsút végzős diákjainktól április 28-án a Brenner János Kollégiumban. Az ünnepség 17 órakor hálaadó szentmisével kezdődött. Dr. Veres András megyéspüspök prédikációjában jó tanácsokkal látta el a ballagókat. Kiemelte a kitűzött életcél elérésének és a világos utak választásának fontosságát. Felhívta a ballagók figyelmét, hogy a védett környezetből kikerülve a szabadság és az önállóság éveit fogják élni, de ezekben az években is a kitűzött életcél elérése lesz legfőbb feladatuk.

Egyházmegyei zarándoklat Búcsúszentlászlóra

Déri Péter / Martinus

Dr. Veres András megyéspüspök vezetésével Búcsúszentlászlóra, Fogolykiváltó Boldogasszony és Szent László kegyhelyére zarándokoltak az Egyházmegye hívei május 1-jén. Az immár negyedik alkalommal megrendezett egész napos imádságos program ünnepi szentmisével kezdődött, majd lehetőség nyílt zenei áhítaton és litánián való részvételre, Kovács Richárd diakónus vezetésével pedig a világosság útját járhatták végig az imádkozó hívek. Az ünnep fényét a Székesegyház Werner kórusának zenei szolgálata emelte.

Szombathely város fogadalmi ünnepe

Salamon Viktória, Selley Judit / Martinus

Szent Flórián fogadalmi ünnepét május 2-án tartották a Székesegyházban. A város részéről jelen volt a jegyző, valamint helyi és országgyűlési képviselők. Az ünnepségen részt vett Krizmanics Ferenc alezredes, a szombathelyi tűzoltóság parancsnoka, továbbá Molnár Tamás alezredes vezetésével 14 tűzoltó is, a város plébániáiról pedig az egyházközségi képviselőtestületek tagjai. Prédikációjában Miszori Zoltán esperesplébános kiemelte az áldozatkészséget, amellyel a tűzoltók saját életüket kockáztatják mások megmentéséért.

Ismét megnyitotta kapuit az Egyházmegyei Kincstár

H. Simon Katalin / Martinus

A Szombathelyi Egyházmegyei Kincstár május 4-től újra látogatható. A kiállítóhely új tárlatában a „*Verba volant, scripta manent* – *A szó elszáll, az írás megmarad*” című kiállítás tekinthető meg, amelyet a Papság éve alkalmából már bemutattunk az Egyházmegyei Könyvtárban. E nagyszabású vándorkiállítás felöleli mindazon papok és szerzetesek tudományos munkáit, akik 1777 és 2002 között Egyházmegyénkben éltek, s tudományos tevékenységet folytattak. Az időszaki tárlatot július közepéig tekinthetik meg az érdeklődők.

A Püspöki Hivatal munkatársainak zarándoklata

Mátyás Zsófia / Martinus

A Püspöki Hivatal munkatársai Dr. Veres András megyéspüspök vezetésével május 6-án közös zarándoklaton vettek részt. Az idei út első állomásaként Németújvárra látogattunk, ahol megtekintettük a település központjában álló ferences templomot és a középkori alapokra épült ősi várat. Maria Bild templomában szentmisén vettünk részt, majd Rönökön megcsodáltuk a szépen felújított Szent Imre-templomot. Az esti dicséretet Pinkakertesén, mai nevén Maria Weinbergben imádkoztuk el, majd utunkat Nardán fejeztük be.

Újmise Gyöngyösfaluban

Porpáczy József / Martinus

Ebben az évben harmadik alkalommal kondult meg a gyöngyösfalui Szent Márton-plébániatemplom négy harangja, hogy újmisére hívja a plébánia hívő népét. Bejczy Tibort május 8-án, szombaton szentelte áldozópappá Várszegi Asztrik püspök, pannonhalmi főapát a soproni domonkos templomban. Az újmise elején Porpáczy József plébános köszöntötte a domonkos atyát. A szentbeszédet Jacek Gorski OP lengyel származású domonkos atyától hallhattuk, aki a papság ajándékaról szólt. A szentmise újmises áldással zárult.

Jegyesek megáldása Kőszegen

Busa Tamás és B. Markovits Eszter / Martinus

Kőszegen a jegyesoktatás második napját május 8-án tartottuk a Brenner János Közösségi Házban. A résztvevők először Harangozó Vilmos esperesplébános hitigazságokról szóló előadását hallgatták meg, majd a szentségek témájával folytatódott a hittani ismeretek felelevenítése. A délután hátralévő részében a családi életre készülés játszotta a főszerepet, majd a jegyesoktatás zárásaként az esti szentmisében Szakál Szilárd káplán áldotta meg a házasulandókat, Isten oltalmába helyezve őket és felkészülésük egész folyamatát.

Húsz éves a zalaegerszegi cursillo csoport

Salamon Károlyné, Loós Attiláné / Martinus

A zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébánia cursillos csoportjai május 8-án, szombaton rendezték meg regionális találkozójukat, az ultreyát a Mindszenty iskola kápolnájában. A rendezvényre a Dunántúl 20 településéről érkeztek a testvérek, hogy vendéglátóikkal közösen adjanak hálát Istennek azért, hogy húsz esztendeje elindult a városban a cursillo mozgalom. 1990-ben, Dr. Szabó Gyula akkori zalaegerszegi plébános kezdeményezésére egy 10 fős csoport végezte el a tanfolyamot és kapcsolódott be a plébániai munkába.

Leendő diakónusok és papok eskütétele

Bóji Balázs / Martinus

A Győri Szeminárium kápolnájában május 10-én szentmise keretében került sor a pap- és diakónusszentelés előtti eskü letételére Dr. Pápai Lajos győri megyéspüspök előtt. Az evangéliumot követően öt növendék – köztük Bokor Zoltán és Kovács Richárd szombathelyi egyházmegyes diakónus – fejezte ki, hogy pap szeretne lenni. A saját maguk által megfogalmazott esküjükben engedelmességet fogadtak egyházmegyéjük és annak mindenkori püspöke iránt, fogadalmat tettek a cölibátus megtartására, valamint a szent zsolozsma végzésére.

Szentségimádás Muraszemenyén

Kirner A. Zoltán / Martinus

A muraszemenyei Szent Bertalan apostol-templom szentségimádási napját május 10-én tartottuk. A Letenyei Esperesi Kerület papjai és a hívek közös imaórával zárták e szép napot. Kértük az Oltáriszentségben köztünk lakó Úr Jézust papi hivatásokért Egyházmegyéink számára, valamint a kispapokért, különösen esperesi kerületünk két kispapjáért. A Papság éve kapcsán – a különböző egyházi eseményeken való találkozások mellett – szükségét éreztük annak, hogy külön alkalommal is imádkozzunk új papi hivatásokért és egymásért.

Keresztjáró napok Felsőcsatáron

Fodor László / Martinus

A hagyományoknak megfelelően az idei keresztjáró napok alkalmával is szentmisére gyűltek össze a hívek a felsőcsatári szőlőhegyen található Mária-kápolnában május 10-én. A több településről érkező hívek megtöltötték a kápolnát, többen már csak a szabadban levő padokon tudtak helyet foglalni. A szentmisét a település nyugdíjas plébánosa, Szabó Alajos atya és a jelenlegi plébános, Várhelyi Tamás atya közösen mutatták be, majd a kápolna előtt sor került az idei termények és a szőlőültetvények megáldására.

Emlékezés Boldog Salkaházi Sárára

Pomeisl Mária / Martinus

Boldog Salkaházi Sárára emlékeztek a szociális testvérek május 11-én Szombathelyen. Az érdeklődő premonstreis diákok, kollégisták, ifjúsági csoportok tagjai megismerkedtek magával az életúttal, a nap fő gondolataként pedig megfogalmazták annak fontosságát, hogy ne a távolban keressünk alkalmat az önmegtagadásra, hanem az adott napon nézzük, miben tudunk Isten kedvében járni, hogyan tudjuk felebarátainkat szolgálni, „értük szentelni magamat” – ahogy Sára testvér választott fogadalmi mottója kifejezi.

Nyugdíjas papok kirándulása az Őrségben

Déri Péter / Martinus

Szombathelyen és az Egyházmegyei Papi Otthonban élő nyugdíjas atyák közül néhányan Brenner József általános helynök lelkivezetése mellett kirándulást tettek az Őrségbe május 12-én. Varga Ottó őrszentpéteri esperesplébános örömmel mutatta be a Szent Péter-templomot, majd a koncelebrációs szentmise után megnéztük a veleméri Szentháromság-templomot, valamint a magyarszombatfai vadászati kiállítást. Ebédünket Pityerszeren fogyasztottuk el, ami után megtekintettük a régi parasztházakat és gazdaságokat.

Bérmálás és közösségi ház avatás Pákán

Czigola Gyula / Martinus

Dr. Veres András megyéspüspök 21 fiatalat részesített a bérmálás szentségében május 15-én a pákai Szent Péter és Pál apostolok-templomban. A szentmisét követően a plébánia mellett felépült közösségi ház megáldásával folytatódott az ünnep. A létesítmény közadakozásból, valamint egyházmegyei támogatásból épült fel, de a hívek önzetlen munkájukkal is nagyon sokat tettek azért, hogy a közösségi ház elkészülhessen. Az ünnepségen Dr. Kövér László és Pintér László országgyűlési képviselők is részt vettek.

Tűzoltók ünnepe Hosszúperesztegen

Gyalog László / Martinus

Szent Flóriánt köszöntötték a Hosszúperesztegi Ö.T.E. tagjai május 15-én. A Szent Flórián ünnepét követő szombaton megyei rendezvényen vettek részt, de fontosnak tartották, hogy otthon is köszöntsék védőszentjüket. A plébános úr által bemutatott esti szentmise után – a rossz idő miatt – nem a szobránál, hanem a templomban folytatódott az ünneplés. Dénes Károly polgármester, hivatásos tűzoltó adta át az elismeréseket a több évtizedes szolgálatért. A tűzoltók az ünnep során elimádkozták imájukat is.

Búcsú és kápolnamegáldás a Szent György-hegyen

Szili Ernő / Martinus

Szakadó esőben került sor a zalatárnoki szőlőhegyen a hagyományosan május 3. vasárnapján tartandó ünnepi szentmisére, amelyen több mint félszáz hívő vett részt, elsősorban szőlősgazdák, a faluból fellátogatók, de távolabbról is érkeztek vendégek. A szentmisét Tóth Tibor novai plébános úr mutatta be a nyugalmazott lelkipásztorként szülőfalujában, Zalatárnokon élő Varga Imre atyával. A szentmisét követően került sor a hívek, valamint a szőlősgazdák adományaiból felújított kápolna megáldására.

Fellendülőben – Bemutatkozik a Zalalövői Plébánia

Horváth István Sándor

A mai Zalalövő térségébe Jézus születésének és életének idején, Tiberius császár uralkodása alatt érkeztek meg az első katonák, akik tábornok létesítettek a Zala folyó itteni átkelőjénél. Az ebben a korban Salla nevet viselő település a II. században Hadrianus római császártól városi rangot kapott. A magyarok honfoglalása idején a nyugati határvédők telephelye, majd a középkor folyamán több földesúr birtoka volt. A török uralom idején a környékbeli pusztuló településekről ide menekülők fellendítették Zalalövőt, amely 1696-ban mezővárosi rangot kapott. Az 1800-as években virágzásnak induló ipar és kereskedelem a XX. században folyamatosan csökkent. Zalalövő 2000-ben városi rangot kapott.

Az első lövői templom az Árpád-korban épült, 1366-ban említik először. A középkorban a templom a salomvári Szent János evangélista Plébánia filiája volt, és a Veszprémi Egyházmegyéhez tartozott. 1777-től, az újonnan alapított Szombathelyi Egyházmegyéhez tartozik a templom, amely továbbra is a salomvári plébánia része. A XIX. század során több próbálkozás történt annak érdekében, hogy Zalalövő központtal új plébánia jöjjön létre, de a XX. század elejéig sikertelenek maradtak a kísérletek. A Zalalövői Plébániát, mint önálló egyházkormányzati egységet 1912. augusztus 1-én gróf Mikes János szombathelyi püspök alapította. Ettől kezdve vezetik itt az anyakönyveket. A jelenlegi, Szent László király tiszteletére szentelt templom 1924-27-ig épült Metzner József tervei szerint.

Zalalövő jeles szülötte Dr. Lékai László bíboros, Magyarország prímása, Esztergom érseke, aki a Petőfi Sándor utca 21. szám alatti házban született 1910. március 12-én. Ennek emlékére a ház falán egy tábla is őrzi. Az emléktáblát 2010-ben a bíboros születésének 100. évfordulóján a Zalalövői Plébánia készítette.

Mint sok más helyen, Zalalövőn is komoly virágzásnak indulhatna az egyházi élet, ha a plébános kezdeményezéseit nemcsak a vallását buzgón gyakorló kisebbség támogatná, hanem a korábban eltávolodók visszatalálnának az egyházi közösségbe. Megszólításukban és

megtalálásukban nagy szerepet játszik az éledező egyházköztség aktív tagjainak tanúságtétele. Közülük megemlítendő az idősebbek, akik jogosan büszkék arra, hogy a korábbi időkben anyagilag támogatták az Egyházat. Az ő szempontjaik szerint gondolkodva viszont azokra is gondolni kell a lelkipásztori munka szervezősekor, akik ugyanezt majd a jövőben teszik meg.

A plébánost azonban elsősorban nem ilyen szempontok vezetik a gyerekekkel és a fiatalokkal való foglalkozása terén. A Jóisten segítségével erősen segíti kezdeményezéseiben a gyermekek őszinte ragaszkodása és szeretete, amellyel például a hittanórára érkezésekor fogadják.

A gyerekek leginkább a nyári imatáborokat szeretik, ahol a sok-sok játék és lelki program mellett minden nap részt vesznek szentmisén is. A hittanosok után feltétlenül a ministránsok következnek a sorban, akik a zalalövői, a budafai, a szőcei és a hegyhát-szentjakabi templomokban nagy lelkesedéssel és egyre nagyobb hozzáértéssel látják el szolgálataikat, nem kevés örömet okozva lelkipásztoruknak és a híveknek. Igyekezetük az idősebb híveket arra ösztönzi, hogy imádkozzanak azért, hogy közülük jónéhány a papi hivatást válassza. A fiatalokkal való lelkipásztori törődés itt sem hoz látványos, áttörő változást, de a már elindult kezdeményezéseket jó szívvel fogadják a helyi hívek. A plébánia Szent

Veronika ifjúsági kórusa 2007 óta látja el a zenei szolgálatot a rendszeresen tartott ifjúsági és családi szentmiséken, és például a passió éneklése is rájuk marad. A kórus zenei vezetője, Takács Attila a plébános buzdítására újabb és újabb zenei darabokat ír. Munkája és a kórus tagjainak buzgósága immár három zenei darab gyümölcsét érte, amelyek CD lemezen is megjelentek. A lemezek révén ismertté vált kórust – főként az adventi és karácsonyi, valamint a nagyböjti és húsvéti időben – az ország több plébániájára hívják vendégszereplésre. Koncertjeik valójában zenés evangelizációk, amelyek fiataloknak, családoknak és idősebbeknek egyaránt szólnak.

A plébániai életről további információk a plébánia honlapján található: www.zalalovo.plebania.hu.

A papi hivatás hullámai mossák tisztára az emberiség partjait...

Bokor Zoltán

Az isteni hívás első fénysugarát a családi háttérben vélem felfedezni. Hálát adok szüleimért, azért, hogy vallásos és szeretetteljes családi légkörben nőhettem fel. Különösen édesanyámnak tartozom nagy hálával, ő kulcsolta kezemet először imára, ő tanított meg arra, hogy nyitott szemmel és szívvel mindig az ég felé nézzek, ő oltotta belém a Szűzanya szeretetét.

A szombathelyi Székesegyházban ért el az isteni hívás második sugara. Az Úr különleges kegyelmének tartom, hogy életem döntő szakaszaiban olyan sugárzó papi egyéniségek vettek körül és neveltek, akikre felnézhettem, akiknek életpéldáját követhettem. Ők voltak azok, akik észrevették bennem a hivatás csíráit, s azokat gondos szeretettel ápolgatták és nevelgették. Ilyen előzmények után kerültem a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumba, ahol a bencés atyák műveltsége lenyűgözött, liturgiájuk szépsége mély benyomást tett rám, ám az isteni hívás sugarai elhalványultak bennem. Így érettségi után a szombathelyi Tanárképző Főiskola orosz szakán folytattam tanulmányaimat. Főiskolás éveim alatt bizonyára elveszttem volna, ha az isteni Gondviselés nem nyúl utá-

nam egy őrtűzként világító pap személyében. Az ő segítségével keveredtem ki abból a szellemi-lelki zsákutcából, amelybe kerültem, s az ő ösztönzésére jelentkeztem a Győri Hittudományi Főiskola szombathelyi hittanárképző szakára, ahol hittanári diplomát szereztem. Itt ért utol az isteni hívás harmadik sugara.

Ettől kezdve biztos voltam abban, hogy számomra nem létezik más út, mint a papi hivatás. Így kerültem immár deresedő fejjel a Győri Szeminárium padjaiba. Öt év elteltével boldog embernek érzem magam, mert az isteni Gondviselés jóvoltából immár a célegyenesbe értem. Keats angol költő sorai jutnak eszembe, aki így ír: „*A papi hivatás hullámai mossák tisztára az emberiség partjait...*”

Én is ilyen hullám szeretnék lenni, aki a mai világban is lehajol, a bűnbánat könnyeiben tisztára mossa a fáradt, poros lelkeket, aki Krisztus gyógyító olaját önti az emberek testi-lelki sebeire, aki támogatja, inti, buzdítja és az üdvösség felé vezet a rábízottakat. Ezért választottam papi jelmondatomul: „*Az üdvösség ismeretére tanítod nemzetét, hogy bocsánatot nyerjen minden bűnük.*”

Istennel nagy dolgokat viszünk végbe

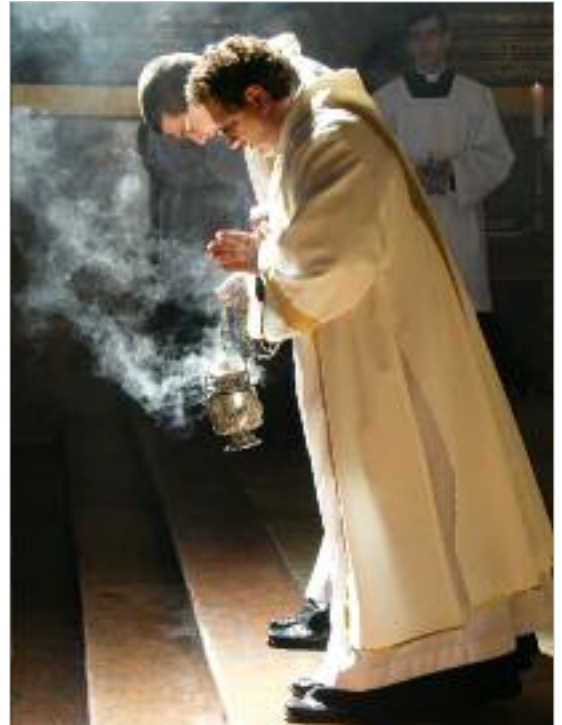
Kovács Richárd

Szombathelyen születtem 1985-ben. Első osztályos általános iskolásként lettem hittanos, és kezdtem a nagypapámmal templomba járni. Negyedikes voltam, amikor az első szentgyónást követően először vehettem magamhoz Jézust az Oltáriszentségben. Ezt követően nyáron beálltam a szombathelyi Székesegyház ministránsai közé. Egyre gyakrabban vettem részt szentmisén, és az oltárszolgálat közben a liturgiát is megszerettem.

Az ötödik osztályt már a Püspöki Általános Iskolában kezdtem Szombathelyen. Hatodik osztályban az egyik hittanóra közben ismertem fel az Úr papságra vonatkozó hívását, amikor is az a gondolatom támadt: én is olyan szeretnék lenni, mint pap-hitoktatónk. Voltunk néhányan, akik barátkoztunk is ezzel a pappal, s kérésére segítettünk neki egy hetente jelentkező rádióműsorban felolvasni, beszélgetni, sőt olyan is előfordult, hogy ránk bízta az egyórás műsor szerkesztését.

2000-ben bér mállkoztam, és szintén ebben az évben lettem a szombathelyi Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnázium diákja. Ugyanebben az esztendőben megismerhettem egy másik papot is, aki hivatásomban szintén nagy szerepet játszott. Tizenkettedikesként a továbbtanulás előtt tőle kértem segítséget abban, hogy mi a teendőm, ha pap szeretnék lenni. Ő meghívott egy beszélgetésre, amelyen a papság, illetve papi hivatásom volt a téma. Több jelet és segítséget kaptam arra vonatkozólag, hogy nekem papi hivatásom van, ezért – még ha valamekkora bizonytalansággal is – beadtam jelentkezésemet a papságra készülők közé. Így kerültem Győrbe, hogy felkészüljek a papi életre.

Újmisés jelmondatnak ezt választottam: *Istennel nagy dolgokat viszünk végbe (Zsolt 60,14)*. Életem egyenes és görögös útjain velem volt, hogy a papszentelésig eljussak.

Gyümölcsötök a megszentelődés, célotok az örök élet

Ipacs Bence

Egyik legkedvesebb imádságom a zsolozsma. Még gimnazista voltam, amikor elkezdtem végezni egyedül, otthon. Aztán a főiskolán, közösségekben egyre többször imádkoztuk együtt. Felejthetetlen az a néhány hónap, amikor az ausztriai heiligenkreuzi ciszterciek között élve naponta, napirend szerint végeztük valamennyi imaórát. Nem meglepő hát, hogy pont egy zsolozsmázás alkalmával – kispapságom első évében – ragadott meg a fenti mondat, s lett jelmondatommá diakónusszentelésemre.

Egyszer egy hétköznapi szentmiséről valahová nagyon kellett sietnem, s a szentáldozás után muszáj volt rögtön indulnom. Számban az Eucharisziával szálltam fel az autóbuszra. Titokzatos pillanatok voltak. Akkor éreztem először: most megszentelődik a környezetem. És ezt csak én tudtam. Azóta különösen is szívesen imádkozom a közlekedési eszközökön, gyakran a zsolozsmát. Újra és újra feltör bennem: megszentelődik környezetem. A körülöttem lévőkért is imádkozom. Az üdvösségükért. Az örök életért. A célért.

A diakónusszentelés legnagyobb ajándéka számomra, hogy áldást adhatok, az Egyház áldását. Az egyik ciszterci atya, valahányszor Bécsbe mentünk és az autópályáról egyszer csak elénk tárult a város, megáldotta azt. Mindenki részesült benne, aki ott volt, anélkül, hogy tudta volna. Az Úr áldásával megszentelte embertársait, hogy segítse őket az örök életre. Csendben, halkán másokért élni. Megszentelni, megáldani a körülöttünk lévőket. Az üdvösségre, az örök életre vezetni őket. Hatalmas kincs az Isten áldása! Diakónusként magam is közvetíthetem ezt a kincset. Csodálatos ajándék!

A szenteléssel kedves imádságom, a zsolozsma végzése kötelességemmé válik. Édes teher. Nemcsak magam szentelődöm meg Isten üdvösséges szava révén, hanem a világot is megszentelem. Az örök élet felé törekedve.

Csúcs és Forrás A szentáldozás szertartása

Kürnyek Róbert

Aszentmise Krisztus és az Egyház szándéka szerint egy eucharisztikus lakoma. Így megfelelő, ha a jelenlévők valóban az Úr asztalához járulnak, s vendégei lesznek.

Az eucharisztikus ünneplés egyik központi pillanata Krisztussal való egyesülés a szentáldozásban. Az Eucharisztikus ima lezárultával a hívő közösség most már közvetlenül is felkészül erre a nagy találkozásra. Mindenek előtt az Úr imájában az életünkhöz nélkülözhetetlen dolgokat kérjük Istentől: mint pl. bűneink bocsánatát és a mindennapi kenyeret, amely ebben az összefüggésben az eucharisztikus kenyérre is emlékeztet minket. Az imádságnak ez az Úr Jézus által adott formája így fontos helyen hangzik fel Isten népének ajkáról.

Az embolizmus, vagyis a betoldás az imádság utolsó kérését bontja ki, s a gonosz hatalmától való szabadulást kéri. Ezt a béke szertartása követi, amelyben kifejeződik az a testvéri közösség, amely az ünneplő liturgikus közösség tagjai között fennáll. Ez természetes mó-

don jelképezi az egész Egyház között fennálló egységet. Bár az évszázadok során ez a gesztus a szentmise sok helyén szerepelt, jelenlegi helye az Úrral való egyesülés előtt a közösség tagjainak egységét is hangsúlyozza.

Ezt követően a pap megtöri a kenyeret, ugyanúgy, ahogyan Krisztus megtörte azt az utolsó vacsorán. Krisztus Egyházának tagjai ebből az egy kenyérből részesülnek, amelyet az Úr maga hagyott tanítványaira. Majd a pap a szent kenyér egy darabkáját a kehelybe ejti, amelyben a szent színek közötti lényegi és szétválaszthatatlan egység mutatkozik meg. Eközben a hívő közösség Isten ártatlan Bárányához, a tökéletes áldozathoz fohászkodik.

A szentáldozáskor az egyes hívők elindulnak a Krisztussal való találkozás helye felé. Az eucharisztikus egyesülést megelőzi az áldozó hitvallása, amikor az áldoztató Krisztus teste felkiáltására így válaszol: Ámen. Ebben az egy szóban megmutatkozik az az engedelmes hit, amellyel az áldozó elfogadja, s nyilvánosan megvallja az átlényegített szent kenyérbe vetett hitét. A szentáldozás utáni pillanatok a hála és az örvendező együttlét momentumai.

A közösség hálaadó imádsága az áldozás utáni könyörgés, amelyet minden áldozó nevében a liturgia vezetője imádkozik.

P. Bíró Ferenc jezsuita atya, Jézus Szíve apostola

Salamon Viktória

Ugye, te is gondoltál már arra, milyen jó lenne valami nagy dolgot cselekedni, valami egyedülálló, fantasztikus eredményt elérni? Milyen jó lenne híres embernek lenni, akinek nevét az újságokban és a televízióban gyakran emlegetik. Új dolgokat nemcsak a tudományban lehet alkotni, nagy eredményeket nemcsak a sportban tud valaki elérni. Nagyszerű példa erre egy szerzetes páter, a jezsuita Bíró Ferenc, akit rendtársai és kortársai úgy ismertek, mint a hősiesség kötelesteljesítés és a lángoló papi buzgalom ragyogó mintaképe.

Páter Bíró az evangélium hirdetésének számos új ötletével állt elő. Úgy gondolta, a XX. században nagyon fontos, hogy a könyvkiadás és sajtó területén Egyházunk minél hatásosabban legyen jelen. A film, a mozi hatásaira figyelve keresztény filmkölcsonzót hozott létre. Rájött, hogy misszionárius módján kell felkeresni az embereket, így segíteni őket közelebb Krisztushoz.

Kereskedelmi szövetkezeteket, vállalatokat hozott létre. 1914-ben megalapította a ma is havonta megjelenő SZÍV újságot, amely akkor hetilap volt. 1919-ben alapította a KORDA Könyvkiadót, amely 1990 óta ismét működik. Jézus Szent Szívének tiszteletét írásaival, prédikációval minden korosztályban terjesztette. Létrehozta a Családok Jézus Szíve Szövetségét.

1921-ben egy olyan női szerzetesrendhez hasonló intézményt hozott létre, amelynek tagjai a világban élnek, de szerzetesi fogadalmakkal. Neve: Jézus Szíve (Néplányai) Társaság. Amint mondta: „*Legyenek egy sorban, egy sorsban a néppel.*”

Korszakos „*találmányai*” ellenére semmi önteltség nem volt benne, csak jóság, szerénység és alázat. Legfontosabbnak az Úr Jézus szeretetének egy életen át való méltó viszonzását tartotta. Lehet, hogy ez az a verseny, amelyben mindannyiunknak indulni kellene?

Jézus Szíve minden szív királya és központja

Salamon Viktória

Ha bemész egy templomba és megnézegeted a képeket és szobrokat, láthatod, hogy az Úr Jézust többféleképpen is szokás ábrázolni.

A leggyakoribb az, amikor fehér ruhában, piros kötösből láthatjuk, a mellkasán pedig tövisszorosúval ábrázolják a szívét. Ezt Jézus Szíve képnek, szobornak nevezzük.

Júniusban Jézus Szívéről szóló litániát imádkozunk. XIII. Leó pápa 1899-ben hagyta jóvá a Jézus Szíve litániát az egész Egyház számára. Ez a litánia a Jézus Szíve tisztelet egyik kifejezése. A Jézus Szíve tiszteletben magát az Istenembert, Jézust ünnepejük. Pontosabban az ő végtelen szeretetét. A Jézus Szíve tisztelet fontos része az ún. elsőpénteki szentgyónás és szentáldozás. Ezzel kimutatjuk, hogy megbántuk bűneinket, és örömmel járulunk a szeretet szentségéhez, az Eucharisziához.

Mivel minden hónapban van első péntek, Jézus iránti szeretetből minden hónapban részt vehetsz ezen a szentmisén, és imádkozhatsz mindazokért, akik semmibe veszik Jézus halált is vállaló szeretetét.

Júniusban van Jézus Szíve ünnepe. Ezt az ünnepet IX. Piusz pápa 1856-ban rendelte el. II. János Pál pápa 2004-től Jézus Szívének ünnepét a Papok Megszentelődésének Világnapjává tette. Így nem is véletlen, hogy a Papság éve tavaly Jézus Szíve ünnepén kezdődött, és

2010. június 11-én, Jézus Szíve ünnepén fejeződik be.

Ha szeretünk valakit, van hogy szívet rajzolunk, és beleírjuk a nevét. Ez a jel kifejezi érzelmeinket. Szavak nem szükségesek hozzá. A Jézus Szíve kép vagy szobor az Üdvözítő irántunk érzett mélyes szeretének emlékeztető jele templomainkban.

A Jézus Szíve tisztelet az újabb kor egyik legelterjedtebb és legkedveltebb áhítata. Nem az Üdvözítő személyének és életének részletezéséből fakad, hanem abból a törekvésből, hogy Jézus benső világába, lelki-ségébe, szándékainak és érzelmeinek ismeretébe behatoljunk. Krisztushoz való viszonyunkat, ennek megfelelően szeretetteljesen elmélyítsük.

Jézus Szíve, azt az emberi „*szívet*” jelenti, amely az ember testi-lelki mivoltának bensejét, mint erkölcsi életének forrását, nevezetesen pedig, mint a szeretet székhelyét jelöli. Ilyen értelemben használja a Szentírás is a szív szót.

A Jézus Szíve tisztelet évszázadok óta elterjedt áhítat volt, amit a jezsuiták különösen támogattak.

Mit jelentett, mit adott számunkra a Papság éve?

Pászner Gábor

Ezt a kérdést tettük fel néhány világi testvérünknek, s az alábbi válaszokat kaptuk:

Alig kezdődött el a Papság éve, máris meghívást kaptam igeliturgikus szolgálatra lelkipásztori munkatársnak. Először furcsa volt számomra, hogy nőként ilyen „papi” feladatot lássak el. Aztán megismerkedve ezzel a munkával, csodálatos világ tárult elém. Mindig nagy tiszteletet éreztem a papok iránt, felnéztem rájuk, és Isten különös kegyelme folytán életemet kiváló, jó papok, lelki vezetők kísérték. Sosem voltam elégedetlen egyikükkel sem, mindig nagyon lelkiismeretesen vezettek a hitélet útján. A munkatársképzőn aztán valamennyire megismertem hivatásuk velejét, életük mindennapjait, s ez megerősített abban, hogy továbbra is komolyan imádkozzam értük, segítsem munkájukat a hitemből fakadó buzgósággal. Még buzgóbban imádkozom értük továbbra is, s azért, hogy ismét legyenek ifjak, férfiak, akik vállalják ezt az áldozatos, ám annál szebb és üdvösségre vezető hivatást. *(Dr. Csabáné Király Erzsébet, Kőszeg)*

A Papság éve nem nagy, eget rengető megtapasztalásokat hozott számunkra, sokkal inkább hétköznapi gondolatokat, új feladatokat, több odafigyelést és hálát. A Jóistentől kapott ajándékként nézni papjainkra, akkor is keresni bennük a jót, amikor ez nem szembeötlő, hálát adni értük, különösen azért, mert csak rajtuk keresztül részesedhetünk az Oltáriszentségben és a bűnbocsánatban. Nagy ajándék volt a nagycsütörtöki szentmisén együtt látni Egyházmegyénk papságát, és hinni azt, hogy épp ők azok, akiket Isten arra hívott, hogy a pásztoraink legyenek, hogy közelebb segítsenek bennünket hozzá. Fontos számunkra újra és újra tudatosítani azt, hogy ha Istennek jók a papjaink, ha neki megfelelnek olyannyira, hogy a kezükre bízza magát, tán nekünk sem a hibákat, hiányosságokat kellene keresnünk bennük! Ezekkel a gondolatokkal adtuk hálát papjainkért, a hozzánk közelállókért, de a kevésbé ismerősekért is, tudva azt, hogy az ő hűségesen megélt papi hivatásuk erősíti a mi családos hivatásunkat, s ugyanez érvényes fordítva is. Felelősek vagyunk értük! *(Busa Tamás és B. Markovits Eszter, Kőszeg)*

Fontos, szép és gyümölcsöző gondolatnak tartom az összes, Szentatya által eddig meghirdetett tematikus évet. Ilyen volt a Biblia éve is, nagyon sok gazdag hozadékkal, és most a Papság éve. Harmincegy éve tanítok. Egykori tanítványaim között fellelhető a legkülönfélébb foglalkozások, kőművestől az operaéne-

kesig, tanártól a műszaki értelmiségin át az orvosig, de pap eddig még nem volt közöttük. A Jóisten kegyelmi ajándékának tekintem, hogy az első pappá lett tanítványomat 2009-ben, éppen a Papság évében szentelték. Hála érte! Hiszem, hogy a szerzetesi és papi hivatásokat kiimádkozzák. A szülők, a nagyszülők, azok az oktatók, tanítók, akik különösen jól ismerik gyermekeiket, aggodnak értük, vagyis a jövőért. Olyan jó volt a szentmiséken az Oltáriszentség magunkhoz vétele után együtt imádkozni papjainkért, hivatásokért. Lehet ezt abbahagyni az év lezárásával? Hiszem, hogy sokan gondolják úgy, hogy ez lehetetlenség, folytatódnia kell! A szívünkben, az imáinkban. *(Molnárné Polgár Katalin, Kőszeg)*

Én most keresek. Kell ehhez a segítség és a jó példa. Kellenek a jó papok. *(Marton Júlia, Kőszeg)*

Többet kell imádkozni papjainkért és papi hivatásokért. *(Marton Hanna, Kőszeg)*

Ráirányította a figyelmemet a saját feladatomra az Egyházban. Ha a közösség csupa holt lélekből áll, és mindent a paptól vár, minden felelősséget a papra hárít, akkor hiába vágyakozunk változásra. Felelős vagyok a szavaimért, ahogy a papjainkról és velük beszélek. Kell az őszinteség, de meg kell tanulnunk egy nyelvet beszélni, a szeretet nyelvét. *(Marton Anikó, Kőszeg)*

Számomra nagy élményt jelentett, hogy ebben az időszakban vehettem részt a lelkipásztori munkatársak képzésén. Mindazt, amit ott tapasztalhattam erősítette a hitemet, táplálta a reményemet, és ráébresztett annak jelentőségére, hogy csak szeretetből fakadó önzetlen tettekkel mutathatom meg Istennek és felebarátaimnak a krisztusi út igazi szépségeit. *(Marton Imre, Kőszeg)*

A lelkipásztor és a nyáj – Gondolatok a Papság évéről

Németh Ferenc

Még néhány nap és XVI. Benedek pápa hivatalosan is lezárja a Papság évét. Milyen volt ez az időszak nekünk, világiaknak? Mit tettünk papjainkért? Ez idő alatt gyakran kezembe vettem Farkas Jánosné Zsóka néni *Fehérke* című könyvét, amely gyermekeknek íródott. A könyv olvasása közben egyre jobban kirajzolódott, hogy a Pásztorban a közösség vezetőjét, a lelkipásztort szemlélhetjük. A szerző elénk tárja a Pásztor és a nyáj kapcsolatát, egymásra utaltságukat.

Mit jelent papnak lenni? Mit jelent a papi hivatás? A papságra senki sem jogosult. Papság csak akkor lehetséges, ha megtanuljuk meghallani az Úr hangját. Párbeszéd ez a kiválasztott és a kiválasztó között. Ő azokat hívja, akiket akar, és nem azokat, akik azt maguk szeretnék volna. Aki megkapja a hívást, annak annyit jelent: ő akar engem, Jézusnak terve van velem. Amikor Jézus Péterre rábízta a nyáját, saját magával akarta őt egyé tenni: ő legyen a fej és Péter képviselje a testet, vagyis az Egyházat. Amikor Pétertől háromszor megkérdezte, hogy szereti-e őt, megerősíti a szeretetet, megerősíti az egységet lelkipásztor és nyáj között. Éppen ezért ebben a közösségben a legfontosabb a szeretet. A lelkipásztori szolgálat egyik legjellegzetesebb vonása, hogy részt vesz a rábízottak életében. Nem idegen testként él nyája körében, hanem feje annak. A pap egyszerre vezető és társ. Képes megvédeni a rábízottakat, ugyanakkor gyengéd a hívekkel szemben. Ő jár elől, vezet bennünket, mutatja

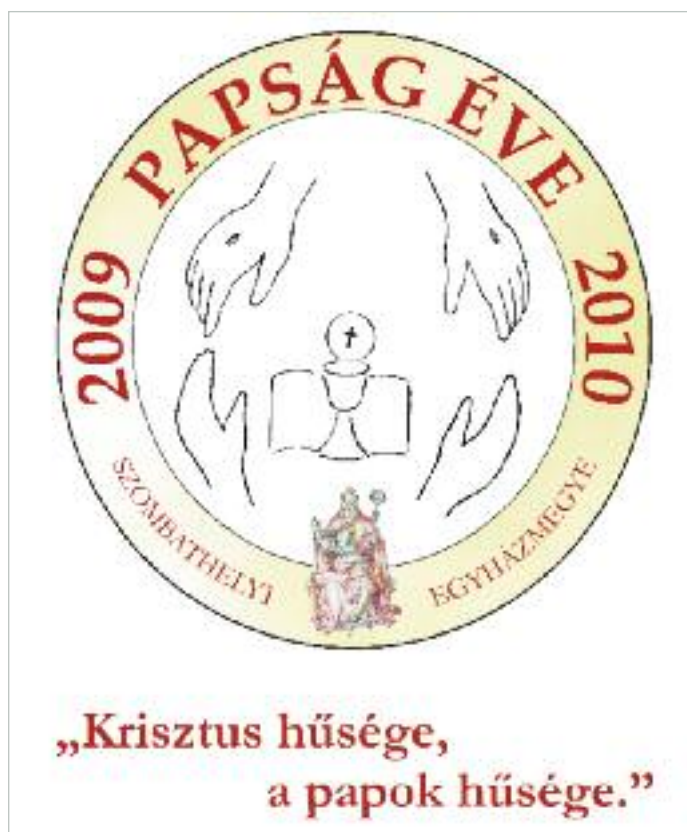
az utat. Ott van életünk jelentős eseményeinél, elkísér bennünket a bölcsőtől a sírig. Jézus a mennybemenetele előtt a következőkkel küldi apostolait: „*Menjetelek tehát, tegyétek tanítványommá a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevére.*” (Mt 28,29)

Életünk legelső szentségét, a keresztséget a pap szolgálta ki. Az ő közreműködésével leszünk Krisztus titokzatos testének, az Egyháznak élő tagjai. Itt kapcsolódunk Jézushoz, a forráshoz. Az első és legfontosabb szentség által eltörlődik az áteredő bűn; a Mennyei Atya gyermekei, a Szentlélek temploma és a mennyország örökösei leszünk.

Jézus feltámadása után küldi tanítványait: „*Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.*” (Jn 20, 22-23) Milyen fájdalmas lenne az ember élete, ha Jézus a megbocsátás hatalmát nem adta volna át az apostoloknak, majd a papoknak. A gyóntatószékben az irgalomban gazdag Atya személyében a pap vár bennünket. Vár bennünket, akik az idő folyamán eltévedtünk a nekünk ajándékba adott kegyelmet. Szentgyónás után mindnyájan megérezzük a csodát, ami a gyóntatószékben történik velünk. Amint a tékozló fiúnak az Atya lakomát rendez, ugyanúgy mi is hivatalosak vagyunk a lakomára, a szentmisére. Nekünk, keresztényeknek a szentmisében a csúcst és a forrást kell felfedezni. Minden szentmisében ott vagyunk az utolsó vacsora termében, ott vagyunk a Golgotán, de átéljük a feltámadást, a húsvétot is. „*Halálot hirdetjük Urunk, és hittel valljuk feltámadását...*”

A pap az Egyház képviselőjeként ott van az oltárnál, mikor egy férfi és egy nő egész életre szóló szövetséget köt a házasság szentségében, s irányt mutat az ifjú párnak. A haldokló ember ágyánál szintén a pap kéri az Élet Urát, hogy legyen ott a szenvedővel. Megmutatja, hogy életünkben a kereszt elkerülhetetlen, hiszen általa tudjuk megélni a feltámadás örömét. A pap az élet embere. Fontos, hogy lássuk, mit jelent a lelkipásztor életünkben. Nélkülük az élet nem lenne igazi szeretetközösség. Minden közösség szeresse nagyon a papját, imádkozzon érte, s imádkozzunk a kispapokért is, hogy az életbe kikerülve örömet sugározva tegyenek tanúságot a halálból feltámadt élő Jézusról.

A hivatalos bezárással a szívünket ne zárjuk be, éljük továbbra is a Papság évét! Boldogságos Szűz Mária, papok Édesanyja, fogadd el minden pap alázatos önfelajánlását, hogy lelkipásztori küldetésükben megszólal hasson az Örök Pásztor végtelen irgalmassága, és felismerje bennük a világ, hogy a te Fiaid szeretete élteti a világot. Ámen.

Lemezajánló – Csendzenék

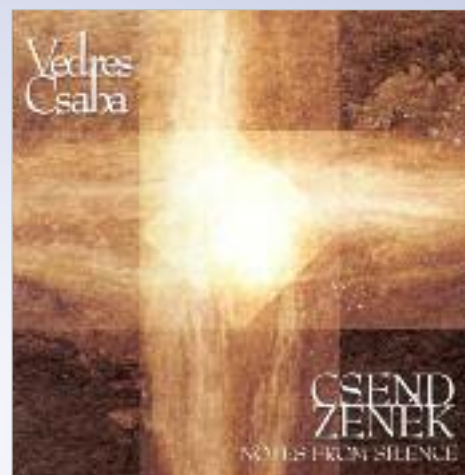
Paksa Balázs

Z enével megmutatni a csend határvidékeit? Merész vállalkozás, zenetörténetünk nagyjai mindannyian megpróbálkoztak vele legalább egyszer. Vedres Csaba zongorista, zeneszerző és kántor is e feladatnak gyürkőzik neki legújabb, 2009 legvégén megjelent *Csendzenék* című albumával.

Szó sincs azonban kínos erőlködésről, ha meghallgatjuk a korongot, csodálatos világ tárul elénk. Rockzenei frissesség váltakozik az európai zenetörténet tekintélyt parancsoló hagyományaival, elsöprő lendület inceskedik nyugodt, kontemplatív hangulatokkal, ám a zavarba ejtő változatosság nem fut szerte, hanem egységes ívbe szerveződik: a csönd, az elmélyülés elbeszélésének ívébe. A szerző így ír új lemezéről: „*Van olyan csend, amelyik süket, s van olyan is, amelyik néma. De létezik olyan csend is, amely mögött szelíden vár és rejtőzik valaki. Érintése a keserűséget tiszta bánattá oldja, az agresszivitást hajtóerővé és lendületté, a haragot megbocsátássá, amely túlmutat ezen a világon. Az alakatlan káoszot kifejezési formává, a rendezetlen gondolatokat renddé, a sebzettséget és sértettséget érzelmi töltéssé, s mindezeket együtt: zenévé. Az így született darabokat válogattam össze erre az albumra.*”

Vedres Csaba zenéje korstílusokra fittyet hányva kíván megérinteni, s ezt új albumán József Attila, az Ómagyar Mária-siralom, a zsoltárok, a szeretethimnusz, néhol pedig állandó szövegíróinak soraival teszi. A zene biztos kézzel formált, közérthető és kiemelkedő színvonalú. Méltó ahhoz, akit létevel dicsér.

Vedres Csaba: *Csendzenék / Notes from Silence – Ephata II. / 60 perc / Periferic Records, BGCD 207 / 2009 / 2 900 Ft*

Fókuszban - programok, események

június 18. (péntek)

20 óra Szentségimádás a pap- és diakónusszentelés előestéjén (Szombathely, Székesegyház)

június 19. (szombat)

10 óra Pap- és diakónusszentelés (Szombathely, Székesegyház)
17 óra Templomszentelés (Magyarföld)

június 20. (vasárnap)

10 óra Bérálás (Felsőszölnök, Keresztelő Szent János-templom)
15 óra Bérálás (Egyházasrádóc, Szent András apostol-templom)

június 21 – 24. (hétfő – csütörtök)

10 óra Papi lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

június 26. (szombat)

7 óra Gyalogos zárándoklat Brenner János boldoggá avatásáért (Maria Bild)
10 óra Egyházközségi tudósító munkatársak III. találkozója (Kemestáródfa)
16 óra Bérálás (Becsehely, Keresztelő Szent János-templom)

június 27. (vasárnap)

10 óra Bérálás (Gencsapáti, Szent János apostol-templom)
15 óra Bérálás (Vép, Urunk Színeváltozása-templom)

június 28 – 30. (hétfő – szerda)

15 óra A pedagógus továbbképzés résztvevőinek lelkigyakorlata (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)
Hivatásgondozó lelkigyakorlat (Körmeny)

június 29. (kedd)

16 óra Az Egyházmegye hitoktatóinak Te Deum ünnepe (Szombathely, Székesegyház)

július 1 – 3. (csütörtök – szombat)

10 óra Hitoktatók nyári lelkigyakorlata (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

július 3. (szombat)

16 óra Bérálás (Ölbő, Szent Miklós-templom)
24 órás szentségimádás (Szombathely, Szent Márton-templom)

július 4. (vasárnap)

10 óra Bérálás (Győrvar, Árpád-házi Szent Erzsébet-templom)
15 óra Bérálás (Vásárosmiske, Mindenszentek-templom)

július 8. (csütörtök)

20 óra Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház)

július 12 – 17. (hétfő – szombat)

Lányok nyári hivatástisztázó lelkigyakorlata (Mátraverebély-Szentkút)

július 13 – 17. (kedd – szombat)

14 óra Országos Szalézi Ministránstábor (Péligölszentkereszt, Szalézi Rendház)

Egy nő mosogatógépe elromlik. A szerelő csak másnap tud jönni, amikor a nő éppen dolgozik a munkahelyén.
– Semmi gond – mondja a nő –, otthagynom a kulcsot a lábtörő alatt, jöjjön be nyugodtan. Van egy kutyám és egy papagájom, de ne aggódjon a kutya miatt, Bodri nagyon békés állat. Viszont a papagájhoz egy szót se szóljon! Így is lesz. Másnap a szerelő megérkezik, és bemegy a lakásba. Ott fekszik egy hatalmas kutya, de a füle botját se mozdítja a férfi érkezésekor. A férfi nekilát a munkának, viszont szerelés közben halálra idegesíti a papagáj csacsogása. Végül már nem bírja tovább, és ráripakodik:
– Fogd be a csőrödet, te buta madár!
A papagáj elhallgat, majd kis idő múlva elrikkantja magát:
– Csípd meg, Bodri!

*„Ha felébredsz,
az első napsugarak új világot mutatnak.
Érintetlen, és a nyomaidat várja.”*

(Frank Herbert)

